

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010252
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3617010252.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému F. V., nar. XX.XX.XXXX vo V. A., trvale bytom P. V. XXX, okres X., t. č. na slobode, pre trestný čin zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona v spojení s § 127 odsek 3, odsek 4 Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 14. júla 2020, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 11. septembra 2019 pod sp. zn. 1T/98/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e), odsek 3 Tr. poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku sa

obžalovaný F. V., nar. XX.XX.XXXX vo V. A., t. č. na slobode,

odsudzuje:

Podľa § 189 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j) Tr. zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 a § 39 odsek 1 s poukazom na § 39 odsek 3 písm. e) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá na skúšobnú dobu 3 (tri) roky, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného počas skúšobnej doby.

Podľa § 51 odsek 3 písm. b) Tr. zákona súd obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas určenej skúšobnej doby.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nezmenené.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 11. septembra 2019 pod sp. zn. 1T/98/2017 bol obžalovaný F. V., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného na podklade podanej obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 05. decembra 2017, č. k. Pv 369/17/3305-24 zo spáchania trestného činu zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona v spojení s § 127 odsek 3, odsek 4 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 09.09.2017 v čase okolo 22.00 hod. v obci P. V., na dvore rodinného domu popisné číslo XXX, pod vplyvom alkoholu najprv začal vulgárne nadávať svojmu bratovi poškodenému P. V., nar. XX.XX.XXXX, ktorý sa v tom čase nachádzal vo vnútri rodinného domu spoločne so svojou priateľkou poškodenou H. C., nar. XX.XX.XXXX, pritom obžalovaný F. V. behal po dvore a viackrát búchal rukami na okná domu v časti, ktorú obýva poškodený P. V., potom obžalovaný F. V. prešiel ku vstupným vonkajším dreveným dverám do časti domu, ktorú obýva poškodený, do týchto dverí začal následne kopať nohami a na svojho brata poškodeného P. V., nar. XX.XX.XXXX a poškodenú H. C., nar. XX.XX.XXXX kričal „ak neotvoríte, zoberiem kálačku a zabijem Vás“, načo tieto slová viac krát zopakoval, následne obžalovaný F. V. opätovne prešiel k oknám domu, kde sa zdržiaval poškodený so svojou priateľkou, na ktoré začal znovu búchať a strhával z nich sieťku proti hmyzu, vulgárne nadával a kričal na svojho brata poškodeného P. V., nar. XX.XX.XXXX a poškodenú H. C., nar. XX.XX.XXXX, „aby otvorili, inak ich zabije“, pričom znovu išiel ku vchodovým dverám rodinného domu, do ktorých obžalovaný opätovne kopal nohami a kričal na svojho brata poškodeného P. V., nar. XX.XX.XXXX a poškodenú H. C., nar. XX.XX.XXXX „ak neotvoríte, zoberiem kálačku a zabijem Vás a zoberiem sekeru a zabijem Vás“, pričom obžalovaný F. V. s opakovanými nadávkami a vyhrážkami prestal až v čase, keď na miesto prišla privolaná policajná hliadka.

Za tento trestný čin bol obžalovaný F. V. odsúdený podľa § 189 odsek 2 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. j) a za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 odsek 2 písm. d) Tr. zákona súd obžalovanému uložil aj ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal obžalovaný F. V. odvolanie, ktoré smerovalo proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku. V písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu namietal správnosť a zákonnosť týchto výrokov a konanie, ktoré im predchádzalo. Podľa jeho názoru vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní nepreukazujú jeho vinu a jeho priamy úmysel zo spáchania žalovaného skutku bez dôvodných pochybností. Ak už aj bola voči nemu vyvodená trestnoprávna zodpovednosť, tak má za to, že skutok mal prvostupňový okresný súd posúdiť iba ako prečin nebezpečného vyhrážania. V tomto smere považuje napadnutý rozsudok aj za nepreskúmateľný, pretože súd prvého stupňa v rozpore s ustanovením § 168 odsek 1 Tr. poriadku neuviedol, aké dôkazy ho viedli k jeho konštatovaným záverom o vine a právnom posúdení žalovaného skutku v napadnutom rozsudku. Nestotožňuje sa ani s uloženým trestom, ktorý považuje za neprímerane prísny. V jeho prípade mohol súd prvého stupňa uložiť trest odňatia slobody s použitím § 39 odsek 1 Tr. zákona, teda mimoriadne znížiť trest odňatia slobody pod jeho dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo odôvodňuje jeho psychický stav a rozumová vybavenosť, v dôsledku čoho mu bol súdom prvého stupňa ustanovený aj obhajca, pretože existovali a sú ďalej dané pochybnosti o jeho spôsobe náležite sa obhajovať, čím má i zníženú spôsobilosť posúdiť vhodnosť priznania viny vzhľadom na hroziaci trest. Žiada, aby na toto odvolací súd prihliadol aj s poukazom na obsah správy probačného úradníka o jeho subjektívnom vnímaní jeho osoby, ako jednoduchého človeka. Ďalej poukázal na to, že ak malo dôjsť k nejakému jeho konaniu spočívajúcemu v slovnom prejave, ústiace až do trestnoprávneho rozmeru, tak mohlo byť spôsobené u neho práve absenciou asertivity ohľadom otázky bývania (konflikt medzi ním a bratom a jeho družkou), ktorá podstatne ovplyvnila jeho konanie, čo možno považovať za výnimočné okolnosti prípadu, odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 odsek 1 Tr. zákona (viď judikát R 50/1970). Ďalej uviedol, že jeho brat P. len zneužíva jeho jednoduchosť k tomu, aby ho z ich domu vyhnal po tom, čo mu daroval svoj spoluvlastnícky podiel k spoločnej nehnuteľnosti s úpravou dohodnutého doživotného práva bývania v nej. Podľa jeho názoru nie každý takýto vzniknutý konflikt hneď znamená spáchanie trestného činu. Poukázal tiež na to, že v jeho prospech svedčí aj výpoveď starostu obce, na ktorú súd prvého stupňa dostatočne neprihliadol a ktorý uviedol, že s jeho osobou nie sú v obci žiadne problémy. Vo svojich 66 rokoch sa doma trasie, pretože poškodený zosadil okná na časti domu a je mu znemožnené užívať WC. Von chodí ako žobrák a brata P. sa bojí. Okrem neho sa brata bojí aj ich sestra, ktorá býva oproti nim a ktorá zo strachu a z dôvodu, že jej to zakázal jej manžel, odmietla ísť svedčiť v jeho prospech. Vzniknutý problém medzi ním a poškodenými vznikol iba dôsledkom ich negatívnych vzťahov ohľadom domu za posledné obdobie, pričom na incidente má svoj podiel aj samotný poškodený. Popiera, že jeho konaním, ktoré preukazujú iba svedecké výpovede oboch poškodených, došlo k naplneniu k žalovanej skutkovej podstaty zločinu vydierania. Takmer celý život, s výnimkou roka 1970, kedy bol raz súdne trestaný a priestupkovo

postihovaný pritom nikdy nebol, vedie riadny život. Preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a znovu rozhodol. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd vo veci rozhodol sám rozsudkom s tým, že zmení výrok o vine a treste tak, aby mu mohol byť uložený primeraný trest odňatia slobody, ktorý bude zohľadňovať všetky okolnosti prípadu, pričom sa bude blížiť k hranici zákonnému limitu podľa § 39 odsek 3 písm. e) Tr. zákona.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Partizánske ani obaja poškodení - P. V. a H. C. sa k písomnému odôvodneniu odvolania obžalovaného F. V. do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu písomne nevyjadrili.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci konečného návrhu poukázal na správny a zákonný napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch a navrhol odvolanie obžalovaného F. V. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť. Prítomní poškodení P. V. a H. C. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v rámci práva konečného návrhu navrhli odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na to, že dôkazy svedčiace v neprospech obžalovaného boli na súde prvého stupňa po vrátení veci z odvolacieho súdu v podstatnej miere oslabené, keďže vierohodnosť jediných priamych dôkazov - svedecké výpovede oboch poškodených, znižuje svedecká výpoveď starostu obce. Ich návrh na rozhodnutie v odvolacom konaní uvedený v písomnom odôvodnení odvolania zmenil tak, že navrhol, aby bol obžalovaný podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku spod obžaloby prokurátorky oslobodený, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Obžalovaný F. V. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že sa stotožňuje so všetkým, čo uviedol jeho obhajca v rámci konečného návrhu.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného F. V. podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 14. júla 2020, na podklade tohto podaného odvolania obžalovaným, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 03. januára 2020, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na podklade podaného odvolania, ktorým obžalovaný napadol všetky výroky rozsudku prvostupňového súdu, t.j. o vine i trestnoprávných sankciách, krajský súd, neopomenutím svojej zákonnej povinnosti podľa § 317 odsek 1 veta druhá Tr. poriadku síce nezistil dôvody na prípadne podanie dovolania z dôvodov podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku, avšak na druhej strane dospel k záveru, že z podnetu podaného odvolania obžalovaného, ktoré bolo podané oprávnenou osobou a včas, je nevyhnutné podľa § 321 odsek 3 Tr. poriadku zrušiť iba výroky o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu, pretože prvostupňový súd nepostupoval celkom správne a zákonne pri jeho ukladaní.

Krajský súd predovšetkým uvádza, že pokiaľ ide o náležité zistenie skutkového stavu veci vo vzťahu k žalovanému skutku, prvostupňový okresný súd vykonal správne všetky dostupné a relevantné dôkazy s ohľadom na kontradiktórny spôsob ich zabezpečovania a vykonávania, tieto dôkazy rovnako správne vyhodnotil zákonným spôsobom, t. j. podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 odseku 12 Tr. poriadku, a na základe toho dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením 168 odseku 1 Tr. poriadku aj podrobne, presvedčivo a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd relevantné pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov prvostupňového okresného súdu vo vzťahu k právnemu posúdeniu konania obžalovaného ako zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c), písm. e) Tr. zákona v spojení s § 127 odsek 3, odsek 4 Tr. zákona. Obžalovaný aj napriek tomu, že stále zotrváva na tom, že sa tohto žalovaného skutku nielen nedopustil, ale že sa tento ani nestal tak, ako ho skutkovo ustálil prvostupňový súd v napadnutom rozsudku a v tejto súvislosti podrobnejšie poukazoval na jednotlivé dôkazy, najmä svedeckú výpoveď starostu obce X. U., ktoré svedčia v jeho

prospech, resp. v prospech jeho obhajobných tvrdení, však jeho nepochybnú vinu z jeho spáchania aj podľa názoru odvolacieho súdu stále preukazujú svedecké výpovede poškodeného P. V. a H. C., ktoré sú bez podstatných rozporov a tieto usvedčujúce dôkazy podporujú tiež relevantné listinné dôkazy, z nich najmä zápis o dychovej skúške na alkohol u obžalovaného v inkriminovanom čase a sčasti aj znalecký posudok MUDr. V. Q.. Tieto dôkazy na seba logicky nadväzujú a tvoria ucelenú reťaz usvedčujúcich dôkazov. Pokiaľ ide o svedeckú výpoveď starostu obce X. U., tento sa jednoznačne vyjadril, že sa k žalovanému skutku vyjadriť nevie, keďže nebol jeho priamym svedkom a preto nemôže tento dôkaz zásadným spôsobom vyvracať vierohodnosť svedeckých výpovedí poškodených tak, ako na to poukazoval obžalovaný v rámci odvolacích námietok. Ďalšie skutočnosti ohľadom osoby obžalovaného a týkajúce sa aj jeho vzťahov s poškodeným bratom P. V. vo vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti však odvolací súd vzal do úvahy v prospech obžalovaného pri preskúmaní odvolaním napadnutého výroku o uloženom treste. V posudzovanom prípade odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by čo i len v miere platnej zásady „in dubio pro reo, t. j. v prospech obžalovaného“ svedčili o opaku skutkových záverov prvostupňového súdu tak, ako žalovaný skutok ustálil a ako vyplýva jeho obsah vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Prvostupňový súd potom tiež správne posúdil konanie obžalovaného ako predmetný žalovaný zločin a to s ohľadom už na vyslovené právne stanovisko odvolacieho súdu v posudzovanej veci v uznesení zo dňa 19. februára 2019 pod sp. zn. 2To/68/2018, pretože boli naplnené všetky pojmové formálne znaky žalovaného zločinu vydiereania v jeho kvalifikovanej forme.

Podľa § 2 odsek 10 Tr. poriadku súd je povinný postupovať tak, aby zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou je povinný objasňovať skutočnosti, ktoré svedčia proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku súd hodnotí všetky zabezpečené dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

Prvostupňový okresný súd sa týmito ustanoveniami, ktoré sa vzťahujú aj na rozhodovanie o súvisiacich výrokoch s vinou (výrok o trestnoprávných sankciách), aj so zreteľom na zachovanie kontradiktórneho spôsobu vykonania dokazovania v konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní pri ukladaní trestu odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu však už dôsledne neriadil, keď obžalovanému vymeral a uložil, podľa názoru odvolacieho súdu vcelku prísny nepodmienečný trest odňatia slobody. Totiž v posudzovanom prípade paradoxne už v čase prvého meritórneho rozhodnutia prvostupňovým súdom (jeho uznesenie zo dňa 18. apríla 2018 v posudzovanej trestnej veci) súd prvého stupňa poukazoval na určité okolnosti svedčiace v prospech obžalovaného, na základe ktorých ale nesprávne potom procesne postupoval a ktoré však už pri rozhodovaní o uložení trestu obžalovanému v napadnutom rozsudku nezohľadnil, hoci tieto nezankli, ale naopak, skôr došlo k ich zvýrazneniu v prospech obžalovaného. Ide o okolnosti, na ktoré obžalovaný poukázal v rámci odvolacích námietok a ktoré spočívajú jednak v osobe obžalovaného a motívu jeho konania a jednak v okolnostiach celého prípadu, kedy skutočne aj podľa názoru odvolacieho súdu incident, ktorý vznikol v inkriminovanom čase má reálny základ v napätom vzťahu medzi obžalovaným a poškodeným ohľadom predmetnej nehnuteľnosti. Práve tieto okolnosti aj odvolací súd pokladá za relevantné mimoriadne okolnosti, odôvodňujúce aplikáciu ustanovenia § 39 odsek 1 Tr. zákona, t. j. mimoriadne zníženie trestu obžalovanému pod dolnú zákonnú hranicu trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti podľa § 189 odsek 2 Tr. zákona, teda pod dolnú hranicu 4-och rokov. Odvolací súd sa stotožnil s odvolacou námietkou obžalovaného v tom, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je v jeho prípade neprimerane prísny trestom, s ohľadom inak na ním doposiaľ bezúhonne vedený život. Jeho odsúdenie spreď 40 rokov aj podľa názoru odvolacieho súdu nezohráva žiadnu významnú rolu v neprospech obžalovaného. Obžalovaný od momentu, kedy ho krajský súd nechal ešte v prípravnom konaní do väzby, uložený probačný dohľad už pomerne dlhšiu dobu v celom rozsahu plní tak, ako to vyplýva nielen z priebežnej, ale aj z ostatnej správy probačného a mediačného úradníka a s prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaný skutok bol skutočne vyvrcholením napätého vzťahu medzi obžalovaným a predovšetkým poškodeným bratom (tento je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, ku ktorej družka poškodeného nemá doposiaľ právny vzťah a teda oprávnenie lege artis zasahovať do neho), považoval odvolací súd za exces, čo viedlo odvolací súd k tomu, že u obžalovaného sú prítomné také okolnosti, ktoré odôvodňujú uloženie miernejšieho trestu odňatia slobody, predovšetkým nespojeného s jeho bezprostredným výkonom. Vzhľadom na uvedené dôvody preto odvolací súd po zrušení výrokov o uloženom nepodmienečnom treste odňatia slobody a určenia jeho spôsobu výkonu v napadnutom rozsudku prvostupňového okresného súdu, sám rozhodol o uložení podmieneného trestu obžalovanému, s určením primeranej skúšobnej doby a probačného dohľadu nad jeho správaním v určenej skúšobnej dobe, spolu s primeraným obmedzením tak, ako je

špecifikované vo výrokovej časti tohto rozsudku odvolacieho súdu. Pritom obžalovanému tak, ako to už správne urobil prvostupňový súd, priznal jednu a súčasne prevažujúcu existujúcu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona, tiež aplikoval ako predtým súd prvého stupňa potom ustanovenia podľa §§ 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona a súčasne aj mimoriadne zníženie trestu podľa 39 odsek 1 Tr. zákona, s prihliadnutím na zákonný limit podľa § 39 odsek 3 písm. e) Tr. zákona. Takto uložený trest obžalovanému, spolu s už so správne uloženým ochranným opatrením súdom prvého stupňa, čo má relevantnú oporu v záveroch znaleckého skúmania, je trestom skutočne konformným s jeho účelom tak, ako to upravuje § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a je súčasne i dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia konania obžalovaného v posudzovanom prípade spoločnosťou.

Vzhľadom na uvedené dôvody preto odvolací súd rozhodol z podnetu podaného odvolania obžalovaným F. V. tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, ktoré rozhodnutie je v jeho prospech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.